

«Je suis SA»

Koldo Sagasti

Mingaina moztu nahi digute, zorrozkariaren artaziaz», zioten Soziedad Alkoholikakoek. Gasteizkoak gaur bertan jotzekoak ziren Madrilgo Vistalegre pabilioian. Kontzertua, baina, bertan behera gelditu da, Gobernuak Madril en duen ordezkariak debekatu egin duelako. Itxuraz, haien abestien letrak «bortizkeria, arrazismoa eta xenofobia sustatzeaz gain, gizateriaren duintasunaren aurkakoak dira». Ez da lehenbiziko aldia musikari gasteiztarrek zentsuraren atzaparkada pairatzen dutena; izan ere, azken bost urteotan sei bat aldiz saiatu dira, alferrik, erresumen hiriburuan jotzen. Auzitegi Gorenak ere epaitu du musikarien

jarduna, eta haien iritziak «zorigaiztoko gehiegikeria iraingarriak» direla ebatzi du... baina iritziak azken batean.

Txanpon horren ifrentzuan beste gasteiztar bat daukagu, Javier Maroto. Alkatea onik atera berri da haren aurka jarritako salaketa batetik. SOS Arrazakeria taldekoek SAKoei leporatzen zaizkien kargu berberak leporatu zizkieten auzapezari, alegia, «pertsonen duintasunaren aurka jo eta gorrotoa sustatzen duten adierazpenak egitea». Kasu horretan, ordea, EAEko fiskal nagusiak bestelako epaia egin du: «Maroto jaunak adierazpen askatasunaren babesean egin zituen adierazpenok, beraz, eskubide osoa dauka bere ideiak eta iritziak libreki

adierazteko». Adierazpen askatasuna kontzeptu malgu baino malguagoa bilakatu da, norberaren interesen arabera baliatzen baita. Baina batzuen eta bestearen artean aldea dago: Marotok ez ditu botatzen gogotak gaztetxe baten agertoki gainetik, udalxeko eserlekutik baizik; eta alkate gisa hitz egiten duenean hiritar guztien izenean ari da, baita iraintzen dituen horien ere. Ez dut esango SAKoen ibilbide profesionala gertu-gertutik jarraitu dudarik, baina bai nire eskarmentu militantean behin baino gehiagotan topatu ditudala, herri mugimenduekin batera hamaika ekimen solidariotan. Horregatik, gaur, inoiz baino gehiago, ni ere SAKoa naiz. •

Monsieur Benotman

Joxean Agirre

Garai bateko lapurrek beste maila bat zuten, beste kategoria bat, ematen zuten kolpe bakoitzeko jendea ahozabalik uzten baitzuten eta filmak egin eta eleberriak idazten baitziren haien balentria gogoratzeko. Goi mailako lapurrez ari naiz, mundua mundu denetik beti egon baitira lardatsak eta txapuzeroak. Goi mailako lapur horien ekin tzak ikusita, badirudi Thomas Quinceyren jarraitzaileak zirela, hark bere “Hilketa, arte ederretako bat gehiago gisa” liburuan ondo egindako krimenen edertasuna goraiatu baitzuen.

Oraingo goi mailako lapurrak, ordea, CAN auziko protagonistak, Barcnas, Rodrigo Rato, Hiriko edo Bidegiko gureagoak, errazkeriaren maisuak dira, hor ez dago ez

arte ederrik ez ezer, diru gosea baizik. Horien balentriak ikusita apenas egingo den film txukunik, ezta eleberri gogoangarri ere. Badirudi Augusto Monterrosoren “Las ilusiones perdidas” ipuinean inspiratu direla, De Quinceyrena ondo egindako krimenaren goratzarrea den bezala, Monterrosoren hilketa txapuzeroaren antologia baitirudi.

Otsailaren 20an hil da Parisen Abdel Hated Benotman (epaileentzako Monsieur Benotman), lapurra eta idazlea, banketxeetan jo zituen kolpeengatik bezain ezaguna baitzen espetxean idatzi zituen nobelengatik. Orain 54 urte jaio zen Frantziako hiriburuan aljeriar jatorriko familia batean, eta umeak poliziak eta lapurrak jolasera jokatzen hasteko adinean hasi zen saltoki handietan lapurtzen, eta jolas horretan eman du bizitza. Azken kolpea 2006an jo zuen Neuillyko Barclay's banketxearen kontra eta 18.000 euro eraman zituen. Guztira

hamazazpi urte eman zituen espetxean eta horiek bere autore kutunak, Nietzsche, Txekhov eta Dostoievski, irakurtzeko baliatu zituen, eta antzerkia eta nobela idazteko, gehienetan bere bizitzan oinarrituta.

Orain bospasei urte espetxean ezagututako emakume batekin (Francine) jarri zen bizitzen eta poliziarekin jolas egiten aspertuta edo, jatetxe bat ireki zuen hiriaren erdigunean. Izena ere egokia jarri zion: Restaurant Diet Ethique. Bera zen, emaztearekin batean, hango nagusia, langilea eta animatzailea. Baina gaixotu egin zen eta itxi egin behar izan zuten. Lapurretekin ez du dirurik egin. Bere irakurleek kontu korrante bat ireki dute haren aldeko hiletan gastuak ordaintzeko eta emazteari beste jatetxe bat (Chez Francine) irekitzen lagunduko diote. Parisera joatekotan bazarete, eta, Fauburg Saint-Antoine kaletik igarotzen bazarete, egin iezaiozue bisita. •